Ч. 126 (13.074). Львів, четвер 9. червня 1932. Pocztowa opłata opłacono ryczałtem. Рік LIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“. Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 14·00 „ Піврічно 28·00 „ Річно 48·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

КРИТИЧНІ І ТРІВОЖНІ ДНІ.

Непевність і трівога в цілім світі. Важкою зморою налягла господарська кріза на все людство нашої планети. У цей час, коли банкротують найбільші світові банки і коли цілі держави попадають „під молоток“, недивно, що й політична кріза досягає свого вершка. Несприятлива економічна дійсність і невеселі перспективи перевертають у багатьох країнах усе догори ногами. Щодня, беручи в руки свіжу газету, мимоволі спиняє читач увагу на кривавій хроніці. Політичні вбивства президентів і міністрів, самогубства видатних „капіталістів індустрії“, підкладання бомб — це все для сучасного світа стало **буденним, побутовим явищем.** Не минула світова кріза ні держав-побідниць ні переможених. Кредитор світа — Злучені Держави Північної Америки — пригноблені крізою не в меншій мірі, як і держави Західної Европи. І наслідком того у всіх державах у більшій або меншій мірі немає певности щодо майбутности. Від самого Пірінейського Півострова до Владивостоку над Тихим Океаном панує неспокій — господарський, політичний, національний. Молода еспанська республика бореться з труднощами, які повстали наслідком торішньої революції. Фашистівська Італія вгинається під тягарем господарських і політичних нерозвязаних проблем: недурнож правительство Мусолінія, який при кожній нагоді вихваляє „красу“ гармат, аеропланів, скорострілів, мусить виступати в Женеві з проектами радикального зменшення озброєнь. Сусідня з Італією Югославія під королівською диктатурою перебуває в стані повного розкладу: ніхто не хоче й не може платити податків, на селі екзекуторів масово вбивають, державна скарбниця порожня, так що службовці не дістають платні по кілька місяців. Австрія й Угорщина банкротують. Румунія вернулася майже цілком до своєї турецько-балканської традиції: державні службовці не дістають нічого, і, очевидно, мусять жити хабарями. Міжнародній кредит захитаний до краю. Навіть своїм найближчим державам-союзницям Румунії, Польщі та Югославії Франція не позичає грошей. У Німеччині „поззамерзали“ навіть борги, зроблені після світової війни. У нашу добу найвищої раціоналізації промисловости, в добу панування інтернаціонального фінансового капіталу іронією долі світ дійшов до метод торговлі ще з часів передісторичних: до обміну товарів без грошей!

Здавалось би, що цим загальним господарським і політичним хаосом малаб тішитись столиця „світової революції“ — більшовицька Москва. І зовсім недавно чули ми промови більшовицьких провідників, що, мовляв, у цілому світі кріза, але в СРСР росте промисловість, будуються нові фабрики, немає безробіття і збільшується загальний добробут населення. Ще й досі віршами та в прозі совітські панегіристи вихваляють добродійства „пятирічки“ та її „всесвітньо-історичне значіння“, але це вже бренить як награна грамофонова музика.

Факти показують зовсім інше. Радіючи крізі, сподіваючись, що з цього економічного безладдя виросте „світова революція“, московські комуністи гірко помилилися. Бо господарська кріза по всіх країнах не збільшила комуністичної сили, а навпаки, збільшила шанси реакції. Ще Маркс свого часу писав, що голод — це нічка політична програма. І дійсно, супроти більшовицької шаблонової демагогії знайшлася ще галасливіша щодо засобів хапання душ демагогія фашистів. Бо коли більшовики в Німеччині обіцяють змученим народнім масам негайний комунізм через світову революцію, то партія Гітлера запевняє, що дасть і соціялізм і крім того ще й „помститься“ на державах антанти за репарації та за роззброєння. Але не тільки політично програла Москва в Західній Европі наслідком економічної крізи. Ще більші втрати має через те саме режім Сталіна на полі господарськім. Золотий потік, що лився з усього світу в СРСР для будування „пятирічного пляну“, тепер висох. Правда, більшовики стараються ще більше вивозити, але валюти закордонної вони дістають значно **менше**. Без довозу машин зза кордону, без закордоних інжинірів совітські пляни індустріялізації не можуть посуватися наперед. І вже тепер будівництво нових фабрик більшовики мусіли припинити. Голод шириться між робітництвом та селянством СРСР і особливо на Україні.

У цій трагічній ситуації опинився СРСР в четвертому році „пятирічки“, коли на Далекому Сході почали збиратися чорні хмари. Війна на Далекому Сході вже є, війна „не леґалізована“, якої дипльоматія Союзу Народів не хоче визнати за війну. Немає гарантії, чи ця манджурська війна не перекинеться на територію СРСР. Тому совітська влада замість того, щоби робити трактори, фабрикує танки й гармати.

У політичних кругах Західної Европи панує переконання, що війна між Японією та СРСР неминуча. Ніколи ще не була так ослаблена й внутрішно розбита Росія, як тепер, під пануванням Сталіна. Пятирічний плян, що в своїй головній частині після 1932 року має охопити Сибір, загрожує японські інтереси в Азії. Досить японському капіталові суперництва американського, а тут ще росте загроза з боку Росії, яку Японія витіснила з Далекого Сходу ще в 1905 році. І тому, поки не виросла металева індустрія на Сибірі, Японія мабуть постарається раптовим ударом відсунути більшовиків з Далекого Сходу і може навіть буде старатись довести до упадку теперішнього режіму в Москві. Господарська кріза давить в неменшій мірі також Японію, а японські провідники знають дуже добре негативне значіння більшовицьких впливів для японської торговлі в Китаї.

Ввесь час свого панування більшовики поширювали відомости про інтервенцію проти них, при чім інтервентами мали бути всі — від папи й кентеберійського архиєпископа до II. Інтернаціоналу. Але тепер, здається, трівога комуністичних провідників має реальні підстави. Не випадково, що Совіти шукають для себе союзників у світі. Відомий польсько-німецький комуністичний журналіст Радек поставив був у „Ізвестіях“ проблему протияпонського военного союзу між СРСР та Америкою! Мусіла Москва задовольнитися меншим: демонстрацією тісної приязні з Туреччиною. Саме 1. травня на Червоній площі в Москві коло мавзолею Леніна в осібній льожі витала залога міста Москви та „революційний пролетаріят“ делеґатів диктаторської Туреччини — Ісмета Пашу та Рушді Бея, як єдиних вірних приятелів і союзників „першої в світі соціялістичної держави“. Дійсно — „splendit isolation“... Свого часу російський цар Олександер III демонстративно заявляв, що Росія має тільки єдиного вірного приятеля — чорногорського князя Микиту, — так тепер Сталінові доводиться вірити в приязнь Кемаля Паші.

Завіса будучности висить перед нашими очима. Чи буде конфлікт між Японією та СРСР, чи може й ця трівога мине, як і попередні, фактом лишається загальний неспокій і кріза, як джерело неспокою.

І. К.

ХАОС У МАНДЖУРІЇ.

Безконечні хвилі нападів. — Східна залізниця не працює. — Нові війська. — Влада без сил. — Організація урядового апарату. — Відновлення „Ґун-бао“. — Дещо про українців.

(Власна кореспонденція „Діла“).

Харбін, 27. травня 1932.

Як вже зазначено в останніх моїх кореспонденціях, боротьба японських військ із китайцями на терені Манджурії іде дальше, але японці всетаки відкликали частину своїх військових сил і тому та боротьба не має уже попередніх широких розмірів. Сучасне положення аясував нашому кореспондентові представник штабу японської дивізії у м. Харбіні, майор Мотоіке, ось як:

Коли візьмете мапу Манджурії то побачите від Харбіна на схід східно-китайську залізницю, що веде до Приморщини, переходючи кордон на ст. Погранична. Друга лінія йде на південь і там, у Чаньчуні (по новому ця столиця держави Манджу-го зветься Сінцзян (Чін-чан), лучиться з південно-манджурською (японською) залізницею та з новою лінією залізниці від Сінцзяну через Ґірін до Дунхуа; далі вона буде будуватись до корейської границі і до порту Сейсіну на Японському морі. Але крім того Харбін лежить на берегах великої „річки Чорного Дракона“ Сунгарі, яка тече від м. Ґіріну спершу на захід, а потім завертає до Харбіну і відсіль вже пливе через Сансін до Лахасусу, де і впадає до Амуру. На північ від Харбіну проходить нова залізниця в напрямі до Хайлуну, так звана хухайська залізниця.

В секторі між с.-к. з. та берегами річки Сунгарі скупчилось біля 15.000 старо-ґірінських військ та хунхузів, крім того є їх до 7.000 в районі хухайської залізниці і біля 10.000 в напрямках від ст. Хайлін на с.-к. з. до Дунхуа — корейської границі.

Японське командування посилало вже раз одну бриґаду до Хайліна і м. Нінгута. Але потім, коли звідтіля евакуовано всіх японців, їх військa вернулися до Харбіна. Однак швидко такв японці знову рушили туди походом, цим разом силою двох бриґад; третя бриґада сіла на пароплави та поплила по Сунгарі, беручи напрямок до Сансіну. Потім ці частини почали спільну послідовну акцію очищування всього району від хунхузів та вояків ген. Дін-чао, що до цього часу не склав зброї.

Ворожі японцям старо-ґірінці пляново руйнують всю східно-китайську залізницю.. Всі мости і на багато кільометрів залізничі пороги спалено, а навіть рейки знято і кудись вивезено. Всім цим актам нищення сприяє і помагає радянська публика, що живе і працює на східно-китайській залізниці. Рух потягів припинився вже два тижні тому і потяги курсують тільки між Харбіном та ст. Маоершань, що лежить ближче Імяньпо. Японські відділи стоять в Імяньпо та Хайліні і звідтам ведуть випади проти старо-ґірінців.

Ті японські частини, які віділхали на пароплавах, зайняли всі великі міста по обох берегах річки Сунгарі і прогнали з них старо-ґірінців, які почали концентруватися у районах, про які вище згадано. Частина тих старо-ґірінців повела наступ в напрямку на Харбін і зайняла місто Бінцзян, де відразу почала грабунки та погроми. Паніка обхопила населення, яке почало тікати, кидаючи все майно і забираючи тільки дітей та жінок. З Харбіну вислано японську кінноту, яка бодай зупинила дальший похід старо-ґірінців.

В краю панує анархія. Війська, які тримаються старого уряду та ген. Дін-чао на шляху свого походу залишають одні руїни. Не маючи певности щодо свого майна і життя, населення вирізує худобу та не сіє хліба. Багатий край опинився в нужді. Саме завтра прибуває до Харбіну Надзвичайна Комісія Ліґи Націй. Тактика японців іде в тому напрямку, щоби доказати Комісії що ніхто інший — крім них — не зможе впорядкувати краєвих відносин та що центральний уряд лише ще дужче збільшує анархію.

Одночасно скрізь іде скажена червона пропаганда, по східній лінії їздять якісь людці добре зодягнені й узброєні, які заарештовують не-

редовсім тих европейців, які відомі як еміґранти. Арештовано теж багато українців, що жили тут довгі роки та займались якимсь господарством. Цих арештованих висилають на Приморщину, або вживають до примусових робіт на місці.

А в самому центрі нової манджурської держави, в Сінцзяні (Чін-чані) уряд працює, силкується дати докази, що він уміє дати собі раду з усіми труднощами. Покликано на службу багато японців як „дорадників“ або просто урядовців, але від багатьох із них вимагають прийняти громадянство нової держави. Нові призначення зроблено і тут у Харбіні, але тут ще дуже далеко до устійнення ладу та законности, бо багато розкинених бувших урядовців старої влади аґітує проти нових володарів.

Серед таких відносин московська еміґрація веде жваву аґітацію за обєднання всіх своїх ріжномавітних груп, комітетів і партій. Але з цього нічого не виходить і її авторитет ще більше понизився в очах японців. З японцями рос. еміґрація страшенне хотіла співпрацювати, але не найшла сподіваної підтримки, бо японські військові кола зайняті виключно своїми клопотами, яких мають немало. Зновуж новий місц. уряд не хоче встрявати в суто-політичні затії та інтриґи, якими тільки й живе московська еміґрація.

І тому праця нашої української еміґрації тут у Харбіні проходить куди краще, бо вона поставила собі за завдання виключно культурницькі цілі та під цим оглядом сподіється гарних успіхів. Пять тутешніх українських орґанізацій покликало до життя Український Громадський Національний Комітет, котрий нині репрезентує все зорґанізоване українство. Він старається передовсім перейняти назад у посідання свій три-поверховий будинок, який колись сконфіскувала ще стара влада за намовою радянців. Маємо вже ґарантію, що ці наші заходи будуть увінчані успіхом.

Про діяльність українських орґанізацій добре інформує новий — покищо маленький — двотижневик *„Листи з Далекого Сходу“*, який почав тут виходити українською мовою (Адреса: Харбін, P. O. Box 25.). Рівночасно почав виходити у Харбіні манджурський часопис китайською та російською мовою „Гун-бао“, де кілька років тому був спеціяльний відділ під назвою „Українська сторінка“. Цих „Сторінок“ вийшло більше 65 і вони втішались великою популярністю серед нашого громадянства. Тепер „Гун-бао“ редаґує відомий російський письменник та публіцист Всеволод Іванов. Він ставиться із розмірним зрозумінням до української проблеми і тому є надія, що „Українська сторінка“ почне знову виходити, поки не буде можна зорґанізувати тут постійного, доброго українського часопису.

Микола В. Самійлович.

Справа українських петицій.

В англійській палаті послів вже кілька разів запитували секретаря закордонних справ про українські петиції, які мав розглядати Комітет Трьох і евентуально передати їх Раді Союзу Народів до вирішення.

Дня 30. травня поставив посол Паркінсон (в імени посла Дейвіса) запит до секр. закорд. справ у справі петиції, внесеної українською меншістю в Польщі проти військової кольонізації українських земель. Секретаріят Союзу Народів, у лютому, признав цю петицію наглою і поручив, щоби її поставити на аґенду Ради. Посол Паркінсон питає, що сталося з тією петицією і чи вона прийде перед Раду.

Капітан Еден, підсекр. закорд. справ відповів: „Петицію, про яку шан. п. посол згадує, передано до розглянення Комітетові Трьох, як цього вимагає правило. Комітет виготовив свою опінію і вручив її ґенеральному секретареві. У тому звіті зазначено, що після розглянення діла, вони уважають, що справу не потрібно ставити на аґенду Ради Союзу. Я хочу ще додати, що письмо до ґенер. секретаря, в якому подається умотивовання їхньої опінії буде вскорості видруковане в офіціяльному журналі Союзу і його буде можна дістати у бібліотеці парляменту. Посол полк. Веджвуд додав ще свій запит, чи це рішення „подасться також до відома українському загалови, який вносив зажалення?“ Підсекретар відповів, що по всякій правдоподібности, відповідь дістане кожний, хто цього друку прохає.

(Укбюро Льондон).

Справа меншостей у Палаті Льордів.

В середу, дня 15. червня, прийде під обговорення в палаті льордів справа охорони меншостей. Дискусію на цю тему отворить льорд Ноел-Бакстон, який вніс у цій справі запит до уряду. Запит звучить: „Чи уряд Його Королівської Милости може подати інформації, які кроки він поробив підчас останніх засідань Союзу Народів у справі охорони національних меншостей?“

Питання було зголошене майже три тижні наперед і викликало велике заінтересування у палаті. Сподіються, що після офіціяльної відповіді представника уряду, заберуть голос й інші льорди, які слідкують за справами меншин. Українське питання буде фіґурувати, можна сподіватися, як один з маркантніших примірів способу полагоджування меншостевих справ у Союзі Народів.

(Укбюро Льондон).

Звідки взялася ріжниця 3.949 голосів лише в одному повіті?!

Виборчі протести з округи 53. Станиславів перед Найвищим судом у Варшаві.

Дня 6 червня 1932 відбулася перед Найвищим Судом у Варшаві розправа у справі протестів проти виборів до сойму і сенату у виборчій окрузі ч. 53 Станиславів - Товмач - Богородчани - Надвірна - Коломия - Городенка - Снятин - Косів і Печеніжин. Повновласниками протестуючих виборців з листи ч. 11 були: Дмитра Бойчука і Юри Чукура — посол д-р В. Загайкевич, д-ра Івана Макуха — посол д-р Д. Ладика, а Стефана Ухмана (листа Центроліву ч. 7) адвокат з Варшави д-р Маврикій Карніоль. Тих, які внесли заміти проти протестів, заступав посол ББ д-р Мошинський.

Предметом розправи було 8 протестів, а то 5 проти виборів до сойму: 1) д-ра Івана Макуха, 2) Василя Глуханюка з Тишківців, Миколи Угрина і Михайла Петришина, 3) д-ра Юліяна Олесницького зі Станиславова, 4) Дмитра Бойчука з Княждвору (Зенон Стефанів і Ярослав Чолій відкликали свій протест, який були підписали з Дмитром Бойчуком) і 5) Стефана Ухмана, емер. залізничника зі Станиславова від листи Центроліву ч. 7. — 3 протести зголошено проти виборів до сенату, а то 1) Юри Чукура і д-ра Вол. Муровича, 2) д-ра Івана Макуха і 3) д-ра Василя Кассіяна і Михайла Петришина.

Розправа почалася в 10 год. ранку. Суддя Влочевський зреферував спершу протести д-ра І. Макуха до сойму і сенату, після чого слово дістав адв. д-р Ладика. Цей звернув у своїх виводах увагу Н. Суду спеціяльно на ріжницю голосів в обводових комісіях повіту Товмач, яку виказують відписи протоколів голосування в порівнанні з оригінальними протоколами голосування. А саме до протесту долучив д-р І. Макух 48 відписів протоколів голосування до сойму, з яких в порівнанні з офіціяльними протоколами показалася така ріжниця голосів у 14 місцевостях: 1) в Бортниках 1-ка мала 58 гол., 11-ка мала 594 голоси, а 14-ка 1 голос, а тимчасом протокол виказує для 1-ки 218 голосів, для 11-ки 594 голоси а для 14-ки 1 гол., отже для 1-ки на 160 голосів більше. 2) в Хмелівці 1-ка мала 38 гол., 11-ка 247, а тимчасом протокол виказує відворотно для 1-ки 247 гол., а для 11-ки 38 гол., отже для 1-ки на 209 більше.

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 9. ЧЕРВНЯ 1932.

МИКОЛА АНДРУСЯК.

З минулого Знесіння.

1. Початки Знесіння.

(Здогади про положення первісного Львова на місці нинішнього Знесіння. — Крилошанські церкви у Львові і під Львовом. — Первісне Знесіння — парохія підльвівської церкви св. Вознесення.)

Положене на узгірях у підніжа гори Високого Замку село Знесіння, яке прилучено дня 1. квітня 1931 р. до громади Великого Львова, вже від початку свого істнування було тісно звязане зі столицею Галицької України.

Його положення насувало деяким старим дослідникам початків Львова (як Іван Вагилевич, Ісидор Шараневич, Карло Відман, Карло Вільгельм Расп, Станислав Кунасевич та Людвик Дзедзіцький здогад, начеб то первісний Львів був побудований на місці нинішнього Знесіння. А опирався цей здогад головно на тім, що заграву пожежі міста Холму в 1259 р. було видно зі Львова.

Переоцінювання тими дослідниками вістки про вид заграви холмської пожежі у Львові довело опісля Шараневича до ще хибнішого погляду, що первісний Львів стояв близько Чортівської Скали. З тим його поглядом ніхто не погодився, а крил. Антін Петрушевич, досліджуючи топографічні назви в околиці Львова, зазначив, що город Львів збудував Данило Романович на Лисій Горі.

В 1891 р. появилася розвідка д-ра Олександра Чоловського (Lwów za ruskich czasów). У ній автор рішуче опрокинув здогади про положення первісного Львова на місці нинішнього Знесіння, слушно зазначуючи, що положення первісного Львова зовсім не висвітлює заграва пожежі Холму; бож зовсім добре її можна було бачити так з городу, якщо він лежав би на горі, як і з гір, що були понад городом, якщоб він лежав у долині. Натомість, покликуючись на стару, оперту на традиції хроніку Вартоломея Зіморовича та навівши анальоґічні будови інших городів на землях княжої Руси, Чоловський дошукується первісного Львова в місці нинішнього Краківського Підзамча.

За тим здогадом промовляє низка церков, що істнували в цій околиці старого Львова. Соборною церквою княжого Львова був храм св. Николая; а недалеко нього були вже тоді церкви св. Онуфрія та св. Теодора Тирона. Оподалік від тодішнього городу стояла монастирська церква св. Юрія.

Згодом українське населення, що поселилося близько обох львівських замків, високого й низького, будує тут ще інші церкви. У XIV. ст. стояли крім згаданих, ще церкви: Воздвиження Чесного Хреста (на місці нинішньої школи ім. А. Міцкевича), Успення Пресв. Богородиці та Воскресення Ісуса Христа (на північний захід від ц. св. Пятниці). Відтак маємо ще у Львові ось такі церкви: Преображення Госп. (на Жовківськім передмісті), св. Пятниці, Рождества Пресв. Богородиці (під Високим Замком при кінці Краківського передмістя між Тернавкою а Болонням) та св. Івана Богослова (під Лисою Горою і Високим Замком на місці нинішнього водолічничого заведення Кисельки). Поза тими церквами, що лежали серед будівель тодішнього Львова, було ще оподалік городу кілька церков і вони входили в склад львівського крилосу.

Серед тих підгородських крилошанських церков крім згаданої св. Юрія були ще такі: Богоявлення (на Галицькім передмісті над Полтвою де нині ріг вул. Фредри й Баторого), Благовіщення (при нинішній Казимирівській вулиці, де є будинок жидівського товариства „Яд Харузім“), Воздвиження Чесного Хреста (друга — при нинішній Личаківській вулиці за костелом св. Антонія, на горбі під т. зв. „Кайзервальдом“), дальше св. Покрови в нинішнім Голоску та Вознесення Христа на Знесінні. При тих розкинених церквах, серед садів і піль, скупчувалася більша або менша громада мешканців — парохіян. У міру розбудови Львова на нові простори злилися ці громади-парохії зовсім з містом, за винятком двох при церквах: Покрови та Вознесення; з останніх повстали окремі підльвівські села: Голоско та Знесіння. Останнє вже в наших часах злучилося зі Львовом.

Свою назву завдячує Знесіння своїй церкві. У протоколах львівського ставропигійського брацтва з XVI—XVII. ст. означується львівських і підльвівських парохіян назвами їхніх церков; „от Вознесенія“ називається парохіян церкви Вознесення. Цю назву для оселі біля тієї церкви приняли урядові кола; в урядових актах, що відносяться до Знесіння, з другої половини XV. ст. подана його латинська транскрипція ось така: „Wznyesyenye“, „Wznyeszyenye“, „Vsnysyenye“, „Vznyeszyenye“, „Wznyeszyenye“, „Vnyeszyenye“, а відтак в XVI. ст. „Wzniesienie“.

Вперше згадується Знесіння в актах під 1469 р. з приводу обвинувачення Василя зі Знесіння Петром Кривецьким (чи може Кривчицьким) за те, що той забрав йому бджоли. Очевидно, оселя враз з церквою повстала тут значно давніше, бо як стверджують новіші досліди над заселенням львівської землі, у половині XV. ст. було тут майже 500 осель, а від половини XIV. ст. до того часу згадується в актах про осування тільки 16-ьох осель. З того виходить, що значний відсоток осель львівської землі, (що обіймала менш-більш нинішні повіти: львівський, городецький, бобрецький, перемишлянський, бере-

і т. д. і т. д., так, що у сумі в 14-ти громадах вийшло для 1-ки на 3.949 голосів більше, ніж це виказують протоколи з обводових комісій, а 11-ка на 824 голосів менше.

Таксамо виглядає справа виборів до сенату, бо з порівнання предложених д-ром Макухом відписів виходить, що офіціяльний виказ 14 громад називає 3843 голосів „одинки", не названих у відписах мужів довіря.

Опісля судця Влочевський зреферував протести Дмитра Бойчука до сойму і Юри Чукура і тов. до сенату, після чого предсідник дав слово пос. д-рові В. Загайкевичеві, який у своїй промові доказував, що у всіх протестах наведено вимоги з арт. 107 виб. орд. і тому Найвищий Суд повинен допустити докази на ствердження протестів а після переведення тих доказів уневажнити вибори до сойму і до сенату.

З черги зреферовано протест Стефана Ухмана, після чого промовляв д-р М. Карніоль, доказуючи, що окр. виб. комісія у Станиславові уневажнила безправно листу ч. 7 Центроліву.

Вкінці референт зреферував ще протести д-ра Юл. Олесницького та Василя Гаухана і тов. Пос. ББ. д-р Мошинський вніс, щоби суд усі протести відкинув. Останнє слово забрав прокуратор. Він прилучився частинно до закидів протестів листи Центроліву і поставив внесення, щоби переслухати свідків. Щодо всіх українських протестів, поставив внесок, щобн Н. Суд їх відкинув, а то тому, що вони „не містять у собі конкретних закидів про надужиття, які моглиб вплинути на висліди виборів", бо колиб навіть правдою було те, про що свідчать долучені відписи протоколів голосування, то те число голосів всетаки не вплинулоб на загальний вислід виборів так до сойму як і до сенату. Суд по двох і пів годинній нараді проголосив в год. 4 попол., що остаточне своє рішення у тій справі видасть у дні 20 червня 1932.

*

У станиславівській виборчій окрузі 1-ка має 5 мандатів (між ними одним послом з тої округи, де є найвищий відсоток українців, є також редактор краківського „Ілюстрованого Курєра Цодзенного" Рубель), 11-ка має лише 3 мандати, а 14-ка (жидівська) дістала 1 мандат.

—o—

Валютові рішення банків.

Союз Банків у Варшаві вирішив 6. ц. м. низку дуже важних постанов. Одна з них спрямована проти дрібних валютових спекулянтів і наказує банкам не продавати валют приватним особам. Тільки клієнти, що потрібують валют або девіз для потреб, оправданих з господарського огляду, зможуть діставати їх в довільній скількості. Друге рішення торкається купна заграничних льокаційних паперів. Банки зобовязуються приймати і виконувати доручення клієнтів на купно заграничних паперів тільки тоді, коли клієнти платитимуть заграничною валютою або девізами.

жавський і жовківський та частини брідського, золочівського, зборівського, камінецького, яворівського, рудецького, жидачівського й рогатинського) сягає своїми початками ще часів галицько-волинської держави.

Можливе, що й село Звенигнія повстало ще за руських князів — як про це оповідає місцевий народній переказ, поданий у 1861 р. тодішнім парохом Ігнатієм Губчаком. Останньому оповідали звенігнчани ось що: „Наше село, де бідні хати стоять сьогодні попід обічнами і в ярах, було першою оселею нинішнього города Львова. На другій східній горі від замкової або високої, котра гора Льва зветься, мали давні руські князі серед великих доокопичних борів свій замок, і назвали його так з тієї причини, що в тих лісах якогось великого льва забили на ловах, куди вони вибиралися з кількасот людьми. Часто перебували вони в цьому замку, а тоді їх численна служба будувала собі в ярах нижче на схід хати або стайні для княжої кінноти. І так повставав тут город Львів, а коли згодом в часі якоїсь війни цей замок з городом збурено й спалено, перенісся Львів на той бік, а по цім боці побудували село з церквою, де буває великий празник на Звесіння Господнє, отже й ціле наше село прозвали львовяни Звесінням".

Цей повний хибних вісток переказ має беззумніву й додатки свящ. Губчака, що мав під рукою статейку І. Вагилевича про початки Львова. Одначе містить він у собі також вістки, які потверджують й інші джерела. Зовсім вірно подає цей переказ, звідки пішла назва села, як також, що поселилася тут замкова служба. Остатнє стверджує також люстрація з 1564—5 рр., де читаємо: „Село Звесіння — саме під Високим Замком, яке побудовано (для всякої послуги, поприбічної обом замкам) на замкових ланах, що були над р. Полтвою". Те саме стверджує й люстрація з 1570 р.

Українська справа на конференції в Оттаві.

Льондонська преса здогадується, що підчас конференції Великої Британії та Доміній, яка відбудеться в липні цього року в Оттаві (Канада), буде порушене також і українське питання. „Сандей Таймс" з дня 22. травня сподівається, що на конференції буде порушена також справа незавидної долі українського народу в Совітах. У статті звертається особливу увагу на сильний незалежницький рух між українцями та на піддержку того руху британськими українцями, які живуть у Канаді. Стаття кінчиться словами: „Канадійський уряд ледви чи зможе встояти перед цими переконуючими доказами і якщо хочби з чисто гуманних причин напевно зверне увагу світа на положення в Східній Европі, підчас оттавської конференції. (Укбюро Льондон).

Анґлійська преса і події над Дністром.

Цілий ряд анґлійських денників та періодичних видань обговорювали останніми часами дуже обширно події над Дністром. Дня 25. травня помістив один з більших провінціональних денників „Йоркшір Обзервер", довшого листа під заголовком: „Совіти винищують утікачів з України". Автор закінчує свій опис словами: „Чи Велика Британія дійсно так дуже занята власними справами, що не має часу звернути увагу та зробити якийсь крок для здержання одної з найбільших людських трагедій, яка відграється всього кількасот миль від нас?" Цей допис викликав цілу низку дискусійних кореспонденцій, які появилися в томуж денникові 27. і 28 травня.

„Белфаст Телеграф" з дня 28. травня помістив довшого листа в тій самій справі під заголовком: „Російські варварства". Також „Сандей Таймс" з дня 29. травня подає довгу статтю про Україну. (Укбюро Льондон).

Трудноші у творенні пруського уряду.

БЕРЛІН, 7. VI. ПАТ. Пруський премієр Бравн зложив учора свій уряд, передаючи керовництво уряду міністрові суспільної опіки Гіртзігерові. Трудноші, з якими стрічається створення нового уряду в Прусах, викликали інтервенцію канцлера республики фон Папена, що відбув конференції з представниками поодиноких парляментарних фракцій. Вчора вечером канцлер Папен приняв у тій справі провідників німецьких націоналів Гуґенберґа. Дальше підуть розмови з провідниками гітлерівців і центрової фракції. До інтервенції спонукали фон Папена між іншим фінансові трудноші пруського уряду.

Повторення Жабча.

Боротьба за церкву в с. Бубелі.

В селі Бубелі, константинівського повіту на Холмщині, православна церква була замкнена від 1918 р. Всі заходи населення відчинити церкву остали безуспішними. Кілька літ тому пробував дістати церкву польський ксьондз „всходнего обжондку", але і йому не вдалося. Тоді населення само спробувало захопити церкву. 21. травня ц. р. церква була відчинена і православні відслужили в ній вечірню, а на другий день, на св. Миколая, Літургію і вечірню. Настрій в селі був великодній. 23. травня в селі зявилися представники влади з поліцією. Спроба опечатати церковні двері не повелася, бо населення, особливо жінки, ставило опір. Підчас тої метушні було чимало драматичних моментів, коли жінки зривали з голов хустки, роздирали одежу на собі та істерично кричали, що вони готові дати себе розстріляти. Кінчилось тим,що людність увійшла до церкви, а поліція лише оточила її ззовні.

Три дні, 23., 24. і 25. травня люди не виходили з церкви, боячись її опечатання. 26. рано поліція покинула село. Кілька днів пізніше приїхала до села делегація від Прав. Консисторії. Вона побачила, що церковні двері сховані селянами, щоби не можна було замкнути церкви, а коло церкви день і ніч стоїть варта. Делегати рівнож винесли враження, що селяни добровільно церкви вже не віддадуть і нікого не послухають, як не послухали поклику митрополита Діонизія, який депешою взивав православних вийти з церкви.

Який буде кінець тієї церковної справи в с. Рубелі — покаже будуччина, а покищо можна лише ствердити, що церковна політика за останні два роки змінилася та не увінчалась надто блискучими успіхами, коли нині тоє той повторюються „славні" випадки з села Жабча. Навіщож було робити ... ...? Собором і т. д.?

По широкому світі.

Чеський державний скарб видає 33 міліони корон річно на удержання вязниць.

Парлямент Злучених Держав приняв закон про усування чужинців, що належать до комуністичних і анархістичних організацій.

Вістку про задумане уступлення през. Гінденбурга в користь б. кронпринца міродатні кола здементували.

Проти некультурних вчинків.

Спільний комунікат Повітових Управ УНДО і УСРП в Сокалі в справі некультурного нападу на Повіт. Союз Кооператив.

В дні 30. травня ц. р. около год. 11. передполуднем у торговий день в Сокалі, в часі коли склепарі сільських кооперативів у збільшеному числі позїздилися до Кооперативного Союзу по товари, зайшла подія, яка не лише не може мати ніякого оправдання, але й не має ніякого прецеденсу в історії нашого зорганізованого національного життя. А саме ґрупа невідповідальних осіб, найшовшися нагло під будинком К. С. з розвиненими блакитно-жовтими прапорцями і з написами „проч з всходніми таргами", під звуки гимну „Не пора", обкидала камінням будинок К. С. Лише виїмковому щастю належить завдячити, що ніхто ані з персоналу К. С., ані з сільських кооператорів не був зранений. Ця неочікувана і ніким незрозуміла демонстрація проти повітової кооперативної централі живим відгомоном рознеслася по цілому місті і викликала поміж українським населенням зрозуміле обурення.

З уваги на те, Повітові Управи партії УНДО і УСРП на окремому спільному засіданні відбутому дня 30. травня однозгідно вирішили слідуюче:

Повітові Управи партії УНДО і УСРП в Сокалі осуджують якнайгостріше нечуваний виступ невідповідальних осібняків, які під націоналістичними кличами в в безприкладно-бандитський спосіб напали на господарсько-кооперативну установу в Сокалі і рівночасно стверджують, що Кооперативний Союз у Сокалі не дав ніякої причини до такого проти нього виступу.

Сокаль, дня 30. травня 1932.

ПРЕЗИДІЯ ПОВІТ. НАР. КОМІТЕТУ УНДО В СОКАЛІ.
Д-р Лев Хоминський, голова,
Д-р Роман Перфецький, секретар.
Д-р Богдан Чайковський, пос. В. Кохан, о. І. Кашубінський.

ПОВІТОВА УПРАВА У. С. Р. П. В СОКАЛІ.
Інж. О. Винників, голова. Д-р С. Ріпецький, секр. Василь Левчук, Ст. Лозовий, Петро Медвідь.

Оголошення, оповістки, місцеві як і з провінції оголошуватимемо тільки за попередньою присилкою належитости. Незаплачені заздалегідь оголошення не будуть поміщені.

З природи та техніки.

Дніпрельстан — найбільша гидроелектрівня Европи.

Будуючи над Дніпром найбільшу европейську гидроелектрівню, що її мали передати до прилюдного вжитку 1. травня, радянська влада мала на оці дві річи: 1) зробити сплавним Дніпро, третю величиною ріку Европи, від Чорного Моря почавши на всій його довжині; 2) використати величезний запас енергії, що міститься у масах його води, на витворення електричної струї і достарчити її околицям, а головно басенові Дону. Згадані околиці, де мешкає 5 міл. населення, були вже перед війною шпихліром нинішнього Радянського Союзу, звідки походить половина експортованого Союзом збіжжа. Крім цього в басені Дону маємо дуже багаті поклади вугілля, руд і каоліну. Ці саме поклади задумує радянський уряд у найкоротшім часі використовувати (будує гути заліза з річною продукцією 1 міліона тон сирівця та заведення „Дніпросталь", що мають достарчити 100 тисяч тон стали річно). У басені Дону мають крім цього побудувати відливарні, великі фабрики глину (алюмінія) та штучних навозів.

Всі згадані промислові підприємства будуть працювати електричною струєю „Дніпрельстану". З тією метою недалеко містечка Кічкасу (воно лежить на правім березі Дніпра, менш-більш напроти міста Олександрівська, нині Запоріжжя, що є на лівім березі Дніпра) вибудували довгу на 767 метрів, високу на 62 метрів і широку на 40 метрів греблю, яка, задержуючи маси Дніпрової води, підносить її рівень на 37 метрів вище від досьогочасного рівня. На одній половині греблі збудована шлюза в три ступні, кожний ступень на 12,5 м. заввишки. На другій половині греблі нагромаджена греблею вода порушує девять турбін, справности 90 тисяч коней кожна. Отже справність цілої гидроелектрівні рівна 810 тисячам коней себто під цю пору справність її найбільша зпоміж усіх европейських гидроелектрівень.

За обчисленнями радянських інжинірів „Дніпрельстан" має достарчити річно 2 і пів міліярда кільоватгодин, що відповідає приблизно заощадженим 3 міліонам тон вугілля. Електричну струю високої напруги будуть передавати спеціяльні проводи, завішені на сталевих щоглах по обох боках Дніпра.

„Дніпрельстан" мав зїсти 200 міліонів карбованців, промислові заведення, що працюватимуть його електричною струєю, яких 400 міліонів карбованців. Одначе треба зважити, що внаслідок переведеної регуляції Дніпра відводнили околиці, які досі були завсіди наражені на залив, а рівночасно дали змогу наводнювати околиці, що їх постійно навіщувала посуха. Крім цього внаслідок усплавлення Дніпра виміна хліборобських продуктів на промислові вироби донського басену (нафту) значно лекша, так само довіз збіжжа і дерева до Чорного Моря.

Нафтова продукція Галичини в 1931 р.

За даними Геольогічної Стації в Бориславі добули в 1931 р. в дрогобицькій, станиславівській і ясельській окрузі 63.028 ваґонів ропи, себто на 3248 ваґонів менше, як у 1930 р.

Добича газу в тих самих округах дала в 1931 р. 473.823 тисяч шестистінних метрів газу, себто зменшилася в порівнанні з 1930 р. на 12.683 тисяч шестистінних метрів.

Газоліни випродукували у 1931 р. у згаданих округах 277.626 тисяч шестистінних метрів, себто на 8.425 тисяч шестистінних метрів менше, ніж у 1930 р. Земного воску випродукували на 639 тон менше, себто тільки 262 тони, з тої причини, що бориславські копальні були нечинні. Вартість згаданої продукції ропи, газу і газоліни рівна 169 міл. зол. Якщо річ у продукції ропи, то в порівнанні зі світовою продукцією галицька продукція представляла тільки 0,33 проц. світової продукції.

У самій державі зужили нафтових продуктів у 1931 р. 345.898 тон (у порівнанні з 1930 р. менше на 46.200 тон), зате вивезли за кордон (найбільше до Чехословаччини і Данціґу, менше до Швайцарії, Австрії і Німеччини) 219.464 тон, себто на 27.290 тон більше, ніж у 1930 р.

Вульканічні вибухи у південній Америці.

Внаслідок несподіваного вибуху великого числа вульканів на просторі 600 кільометрів здовж ланцюга Кордилієрів, знищені великі простори південної Америки. Ці нагальні ерупції, при супроводі громів і блискавиць так само нежданно припинились, як почалися. Вони йшли в парі з експльозіями величезних кількостей газів і попелевого дощу, що покрив білою верствою сотні кільометрів, перервав комунікацію і знищив засіви.

Осередком катастрофи була арґентинська провінція Мендоца. Внаслідок вибуху положеного біля чілійсько-арґентинської границі на південь від Сантяґо вулькану Дескабецадо, який уважали вже давно вигаслим, місто Мендоца і доокличні села покрилися грубою на кілька центиметрів верствою попелу. Так само дуже сильно потерпіли на просторі 400 кільометрів околиці положені між чілійськими містами Сантіяґом і Консепсіон: тут дощ попелу затемнив сонце і треба було освітлювати вулиці в день.

Чілійський уряд вислав зараз кільканацять летунських ескадр, які мали розслідити, де находяться найжахливіші огнища катастрофи. Одначе працю летунів спинювала дуже нагальна буря, що несла з заходу густі хмари попелу та піску. За комунікатом метеорольоґічної стації на саму тільки столицю Арґентини Буенос Айрес впало 3144 тон попелу, а в чілійськім місті Сан Фернандо верства попелу осягнула висоту майже одного метра. Дуже багато місцевостей зажадало кисня для ратування людей затроєних ґазами. З арґентинської провінції Мендоца мало втекти яких 80 тисяч людей, а десять тисяч людей вмирає внаслідок затроєння ґазами і димом.

А. Л.

Новий зшиток Української Загальної Енцикльопедії.

19-ий зшиток „У. З. Е" має гасла від слова „періодичний до „Прокопій". Це передостанній зшиток II-го тому, що буде закінчений до букви „Р" включно ще перед феріями.

Із українських назв находимо тут такі: Перлик, Перогівський, Перфецькі, Перший Вінок, Перший Корпус УГА, Перший Український Корпус, Петлюра, Петрановський, Петрахнович, Петренки, Петриків, Петрицькі, Петрови, Петрівськ, Петрівське, Петровські, Петро з Пряшева, Петрук, Петрунь, Петрушевичі, Петрушенко, Печеніжин, Пещанський, Пикуличі, Пилипенко, Пилиховський, Пилій, Пилющенко, Пилькевич, Пильчикови, Пимоненко, Пина, Пинськ, Пирський, Пирятин, Писаревські, Пискунів, Письмо до Громади, „Письмо з Просвіти", Півторакожуха, Пігуляк, Підвисоцький, Підволочиська, Підгаєцький, Підгайці, Підгірська Рада, Підгірський, Підгірянка, Підгорецький манастир, Піддубний, Підкарпаття, Підкова, Підлисся, Підлузький, Підлюти, Підмогильний, Пісначевський, Пісоцький, Пічета, Плевако, Пятенецький, Плохинський, Плошевський, Площанський, Плуг, Плужник, Плющ, Побулавець, Побут, Погорецький, Поділля, Подільське Село, П. Слово, П. Голос, Підкарпатська Русь, Подолинські, Пожарський, Позен, Позданський, Політика, Поліщук, Половець, Полоз, Полониці, Полонський, Полотнюк, Полтавець-Остряниця, Полтавський Селянин, Полторацький, Полуботок, Полусмаківна, Польфьоров, Поляни, Полянські, Пономарів, Понятенко, Попадя, Попелі, Попільницький, Попки, Попови, Поповичі, Порайко, Порянка, Постоловський, Потапенко, Потебні, Потій, Потоцький, Похилевич, Похитонів, Почаїв, Почаповський, Почаський, Правда, Правда і Воля, Преса на Україні, Придаткевич, Прийма, Прилука, Примович, Припять, Присовський, Приходько, Прихильний і Продани.

Із загальних гасел замітніші: Персія, перспектива, перська література, мова та мистецтво, Перу, Петербург, печірка, письмо, піднебіння, підойма, піраміда, Піренеї, піротехніка, пісня, повітроплав, повноголос, податок, Полісся, полк, Половці, Полтава, поляризація, полярне сяєво, польська література, польсько-литовська держава, Польща, Помістя, Поморя, Портуґалія, портуґальська література та мова, порцеляна, пошта, право, правопис, православна церква, право церковне, Прага, пранці, праслов'янська мова, праця, преса, приголосні, призма, прийменники, припадок, приповідки, прислівник, провансальська література і мова.

Голод на Радянській Україні.

АТЕ повідомляє з Риґи, що голод на Радянській Україні приймає катастрофальні розміри. Про вагу ситуації свідчать факт, що на Україну приїхали нагло голова союзного радянського уряду Молотов, заступник Сталіна в політичному бюрі комуністичної партії Каганович і штаб вищих урядовців з Москви. Молотов і Каґанович мали в Харкові нараду з головою українського уряду Чубарем та з іншими представниками більшовицької влади на Україні. На основі звітів місцевої влади голод по українських селах приймає жахливі розміри. Є колгоспи, де населення зачинає їсти коріньці, як це ствердили в Чернигівщині. Нарада рішила не стосувати ніяких репресій супроти селян, що не виконують пляну весняних засівів. Навіть радянська преса не укриває факту голоду на Україні. „Пролетарська Правда" повідомляє про розділ 300.000 пудів зерна між голодуючі колгоспи, з яких населення тікає масово. Тепер Молотов і Каґанович обїзджають рільні колективи і виголошують промови, закликаючи селян занехати пасивний опір.

Третина населення Польщі не поляки.

Обчислення головного статистичного уряду на основі загального спису населення з грудня м. р. виказали, що Польща має 31 прц. населення, для якого польська мова не є матірна. Польською мовою, як матірньою, користується тільки 22,051.00 осіб, що творить 69 прц., іншими мовами 9,889.000 осіб, або 31 прц. Всіх мешканців Польщі начислили урядово на 31,941.000 осіб.

Повітові наради УНДО.

КОПИЧИНЦІ.

В середу, дня 1. червня ц. р. відбулася в полудне в салі Народнього Дому в Копичинцях повітова нарада УНДО. В нараді взяло участь около 100 відпоручників 30-ти громад копичинецького повіту. Нараду відкрив і проводив заст. голови Пов. Нар. Комітету д-р Володимир Безпалько. Політичний і орґанізаційний реферат виголосив головний секретар УНДО В. Целевич зі Львова. У свому одногодинному рефераті представив він положення українського народу під теперішню хвилю, виказав шкідливість безпартійности і представив вичерпуючо методи політичної орґанізації. В дискусії забирали голос численні відпоручники-селяни і священики. Підчеркнено потребу стислішого звязку Краєвої Народньої Канцелярії і послів з повітом та устійнено, що в найближчому часі, ще до часу жнив повинні відбутися довірочні наради в Пробіжній, Хоросткові, Городниці і Васильківцях. Наради ухвалили довіря Центральному Комітетові УНДО і Українській Парляментарній Репрезентації. Вечором того самого дня відбулися в Копичинцях наради місцевої і позамісцевої інтеліґенції, на яких порушено багато політичних і орґанізаційних справ, між іншим справу фондів, закордонної пропаганди, притягнення інтеліґенції до громадянської праці і т. п.

ЗВЯЗОК ПОСЛІВ З ВИБОРЦЯМИ.

У доповненні до попередніх звідомлень подається до відома, що ще слідуючі посли і сенатори уділюватимуть порад і вияснень в справах ріжних зловживань, правної поради, господарських і орґанізаційних:

Сен. Олена Кисілевська: ОТТИНІЯ: В кожний вівторок перед першим (перший раз дня 28. червня) ГОРОДЕНКА: В кожний перший вівторок по першім (перший раз дня 5. липня).

Пос. Хруцький: КОПИЧИНЦІ: У першу середу по першім (перший раз дня 6. липня).

Головний Секретаріят УНДО.

ОСТАННІ ВІСТИ

ГАВЗНЕР ОСІВ У КАНАДІ?

„Нюйорк Таймс" помістив здогад якогось метеорольоґа, який каже, що Гавзнер зараз після перелету над Новою Фундляндією мусів попасти в мряку та сніг і тому мусів завернути. Можливе, що осів десь на відлюдному місці в Канаді.

3.000 ЗЕМ. ПОСІЛОСТЕЙ НА ЛІЦИТАЦІЇ

„Т-во Кредитове Земске" у Варшаві виступило з екзекуцією проти 3 тисяч зем. посілостей у б. Конґресівці, які залягають із ратами та процентами від позичок. Загалом кредит дістало в тім т-ві 6 тис. посілостей, себто половина довжників не може платити.

ВБИВ УЧИТЕЛЯ ГЕБР. МОВИ.

ЯРОСЛАВ, 7. VI. ПАТ. У лісі села Майдан Сінявський 25-літн. селянин Микита Мазяр убив учителя гебрайської мови Гербстмана з Тарногороду, який впросився до нього на віз за заплатою 50 сот. Мазяр стягнув Гербстмана з воза, вдарив колом по голові та вдушив шнуром. Думав, що Гербстман має при собі великі гроші, а забрав у нього всього 1 зол. 50 сот. Стане перед наглим судом у Перемишлі.

ЗАСУДИЛИ КН. ВОРОНЕЦЬКУ.

Варшавський суд засудив княжну Воронецьку на 3 роки твердині із зарахуванням слідч. арешту за вбивство її судженого Боя.

СЛУЖБОВЕЦЬ УБИВ ПОЧТАРЯ.

У Ґродні службовець Лопатовський застрілив в експедиції почтаря Кан援ровича задля грабунку. Не мав уже часу забрати грошей, бо прибіг почтовець Павловський та счинив крик. Лопатовський хотів стріляти до поліції, яка прийшла його арештувати. У вязниці хотів покінчити самогубством.

ЗБІЖЕВА БІРЖА.

Пшениця двірська 28.50—29.50, пшениця збірна 26.00—27.50, жито одноціле 26.50—27.00, жито збірне 26.00—26.25, ячмінь двірський одноцілий 20.00—22.00, на мливо 14.00—14.50, овес гал. 21.50—22.50, овес замоклий 19.00—19.50, кукурудза румунська 20.00—21.00, картоплі пром. 2.80—3.00, фасоля біла з мішком 19.00—21.00, фасоля краса 28.00—30.00, горох Вікторія 28.00—30.00, горох полевий 23.00—24.00, бобик 17.00—18.00, вика чорна 18.50—19.00, вика сіра 17.50—18.00, сіно солодке прас. 9.00—10.00, солома пресована 5.00—5.50, гречка 15.50—16.50, ріпак озимий 34.00—36.00, лубін синій 12.50—13.50, макухи льняні 30.00—31.00, просо 20.00—21.00, насіння конюшина червона натур. 170.00—190.00, мак синій 100.00—110.00, за 100 кг. льоко стація наладування паритас 200 км.

НОВИНКИ

— **Магазин постелі Р. Джала, Львів, вул. Корущина 5.** (біля кіна „Аполльо") поручає по найнижчих цінах, ковдри, матераци і постіль. Переробляє ковдри по 6 зол., матераци по 6 зол. 1995 1—20

— **Де купити** дешево дійсно добрий **годинник, срібні або золоті вироби? У Івана Зельтенрайха**, Львів, пл. Марійська ч. 5. 1728 21-30

— **Конфіската „Діла".** Вчорашнє (125) число „Діла" впало жертвою конфіскати. Городське старосто сконфіскувало одну нотатку з „Останніх вістей". Є це 20 з черги конфіската „Діла" в цьому році.

— **Українське Богослуження в радіо.** На свято Вознесення в четвер 9. ц. м. львівське радіо буде надавати співану Службу Божу із Успенської (Волоської) церкви у Львові, що розпічне правитись в год. 9.45. Подібно буде на Зелені Свята, 19. ц. м. В обох випадках співатиме мішаний хор під управою проф. Орленка.

— **Вистава праць Е. Перфецького у Парижі.** Відомий наш молодий мистець Е. Перфецький, що від кількох літ живе постійно у Парижі, улаштував там виставу своїх праць присвячених подіям із наших визвольних змагань. Вистава має заголовок „Україна 1917—20" і поміщена в салях Української Бібліотеки в Парижі. Досі ці праці були розсипані по ріжних приватних французьких галеріях.

— **„Прагер Прессе" про український „Екслібріс".** „Прагер Прессе" у числі з дня 5 червня поміщує довшу згадку про том книжкових знаків виданий Асоціяцією Незалежних Українських Мистців у Львові. Стаття передає кількома словами історію розвитку українського книжкового знаку і звертає головну увагу на ролю Павла Ковжуна, пропаґатора мистецького екслібрісу, „якого численні екслібриси мають усі риси своєрідної та дозрілої мистецької індивідуальности. Поруч нього стоїть ціла фаланґа старших і молодших мистців, що дбають за той шляхотний рід мистецтва і дають у цій ділянці праці гідні уваги. В огляді, який дає нам львівський річник про їхню працю, не бракує майже нічого, він повний".

— **Архікатедральний хор у церкві ОО. Студитів.** В четвер, 9. ц. м., у гр.-кат. свято Вознесення, архікатедральний хор з церкви св. Юра під батутою І. Охримовича відспіває в 9 год. рано Службу Божу у церкві Премудрости Божої ОО. Студитів на кривчицьких полях (к. т. зв. „Кайзервальду", остання зупинка трамваїв чч. 8 і 1). Хто не бачив ще тої надзвичайно гарної і оригінальної нашої церковці — має знамениту нагоду піти туди.

— **Військова кольонізація скінчена.** Тому, що запас землі, призначений на військові наділи вичерпався, міністерство рільних справ повідомляє, що не буде розглядати нових подань в справі наділення військових осіб землею.

— **Залізничі полекші.** Міністерство шляхів у порозумінні з міністерством освіти ввело на час від 1. червня до 31. серпня ц. р. 75-процентову знижку нормальної тарифової оплати для збірних шкільних прогульок замість обовязуючої досі 50 проц. знижки.

— **Союз садівників.** В Заліщиках утворився „Союз власників садів теплого Поділля" під проводом дідича Чарковського-Голеєвського. Організація гуртує всіх власників садів, винниць і яринних городів на теплому Поділлі і має на меті дати фахову опіку продуцентам. Управа союзу розпочала вже реєстрацію садів, винниць і городів та стандаризувати продукцію, головно овочеву й винну. Річ природна, що організація має характер дідичівський і тому загал нашого селянства, заінтересований в збуті своєї овочевої продукції, повинен би створити власну організацію.

— **Кара за гусільниці.** Закарпатська „Свобода" повідомляє, що на цілому Закарпатті появилися масово гусільниці, які пожерли листя і цвіт переважно сливових дерев, так, що вже й на другий рік не можна надіятись урожаю, бо добрий 50 прц. тих дерев напевно всохне. Щоби пошкодованим ще більше допекти, чеська адміністраційна влада наложила на людей кару по 10 корон за кожне дерево, бо, мовляв, не спрятали з дерев яєчок тих гусільниць. Наслідок тепер такий, що господарі в багатьох селах повирубували овочеві дерева. Не досить, кажуть, що сталася нам шкода, а ще й з того пани тягнуть для себе зиски. Доказ, як низько стоїть на Закарпатті хліборобська культура.

— **Бандитизм.** До мешкання Катерини Григорчак на перемиському передмісті Дубецького добулися в ночі три замасковані людці й під загрозою зброї вкрали більшу готівку. — Подібну гостину зробили непрошені гості в домі Мартина Шибячка в Дрогобичі пов. Перемишль, однак стрінувшись з опором, дали кілька стрілів і втекли. Поліція арештувала трьох підозрілих людців. — В Ярославі до мешкання Соломона Авгапфля дісталися злодії і витягнувши йому зі сподень ключі від каси, вкрали готівку 6.000 зол. — В Добротові пов. Надвірна добулися до церкви злодії і вкрали зі скарбонки 60 зол. — В Бориславі невідомі злодії розбили касу в нафтовому бюрі „Бонаріва" і вкрали 500 долярів та 700 зол.

— **Дрібні вісти.** Ректором львівської політехніки вибраний проф. Каз. Ціпсер. — В Неаполі в часі стріляння на параді сліпими гарматніми стрільнами вбили 6 осіб. — До книгарні Б. Полонецького при вул. Академічній у Львові вломилися злодії і розбивши касу, вкрали 260 зол. — В Дрогобичі арештували відомого вломника Славка, що втік із вязниці в Ст. Самборі і допустився в дрогобицькому повіті ряду вломів і грабунків.

— **Загадочна смерть редактора.** У Варшаві в домівці, де донедавна була редакція російського щоденника „За Свободу", найшли тіло Евгена Шевченка, співредактора цього часопису. Умер перед кількома днями, як кажуть лікарі, мабуть наслідком внутрішної кровотечі.

— **Лист, що спізнився на 30 літ.** До радянського полярного інституту в Ленінграді зголосився один самоїд з кусником перґамінового паперу, на якому були виписані англійські слова з датою 7. червня 1902 р. Показалося, що писав їх, благаючи ратунку, Бальдвін Ціглер із Землі Франца Йосифа.

— **Кіновий крах у Відні.** На знак протесту проти занадто високого міського податку 92 кінотеатри у Відні рішили закрити свої домівки з днем 17 ц. м. Всі службовці тих підприємств дістали вже виповідження.

— **Мурин членом французького уряду.** В склад кабінету Еріо, що має 18 міністрів і 11 державних підсекретарів, увійшов теж мурин. Є це член палати депутованих Кандас, що належить до радикальної лівиці. Він обняв державний підсекретаріят в міністерстві кольоній.

— **Використайте нагоду і приїзджайте на Ювилейне Свято Молоді „Р. Ш." у Львові 12. червня!** Наша українська шкільна молодь в краю повинна використати 75 прц. залізничу знижку для гуртових прогульок і масово прибути на Ювилейне Свято Молоді шкіл і захоронок „Рідної Школи", що відбудеться у Львові, на площі „Сокола-Батька" біля Стрийської рогачки, в неділю, 12. червня в год. 4. пополудні. Свято заповідається дуже величаво, тому батьки з провінції не пожалуйте невеличкого видатку і дайте змогу Вашим дітям бути на тому небуденному святі та мати гарний спомин на ціле життя!

— **Увага фото-аматори!** З ініціятиви УФОТО оглянуть фотоаматори в четвер, дня 9 червня в год. 10 рано виставку української сучасної графіки в салях музею Наукового Товариства ім. Шевченка. Збірка точно в 10 рано біля будинку Музею (Чарнецького 24).

— **Знижкові купони** до цирку Станевських (на вечірні вистави) можна дістати в адміністрації „Діла".

— **Рідке читальняне свято.** Читальня „Просвіти" в Торках пов. Перемишль святкує 12. червня ц. р. 40-літний ювилей свого істнування. В навечеря свята перейде орхестра з лямпіонами крізь село, в неділю „рання зоря" орхестри, дальше торжественне богослуження з панахидою, від год. 11 академія при участи пос. д-ра Загайкевича і б. пос. Ст. Новаківського, а від 2 год. фестин. Виділ читальні просить всю околицю прибути численно.

— **Що тепер смажити?** Кожна господиня вдоволена, якщо конфітури, усмажені минулого літа, вистарчають їй до нових. Отже треба користати з кожного сезону овочів і ягід та поробити запаси. Теперішній сезон є ще передзимком, але вже є дуже смачна і здорова ростина: румбарбарум — з якої робимо компоти, шарльотки, легуміни і т. д. Варто подумати, щоби заховати її на зиму, роблячи з неї конфітуру, яка є знаменита, відживча та добре ділає на травлення, нагадує зовсім яблучну конфітуру, але є менше млява. Компоти з румбарбарум у веках також добре консервуються, потрібно лише до них більшої кількости цукру як до компотів з черешень або трускавок, але зате сама ростина дуже дешева. Тому, що на весну румбарбарум найсмачніше а пізніше в багато інших овочів, приладжувати його треба вже тепер. Хто має город, нехай зробить собі наливку на молодих зелених пучках чорних порічок. Ця наливка дуже мало знана, але знаменита. Отже не гайнуйте часу, бо вже найвища пора.

— **Здорові зуби — здоровий організм!** Здорові зуби це один з важних чинників зберегти здоровля. Від нас самих залежить, чи матимемо здорові зуби. Двічі денно чистити зуби Кальодонтом, двічі річно піти до дентиста — це тайна збереження здорових зубів. Кальодонт є одинокою в Польщі пастою, яка має в собі Сульфорицинолеат д-ра Брайнліха, найуспішніший засіб проти назубного каменя. Кальодонт, тверда щіточка та дбайливе чищення зубів також від внутрішньої сторони — це засоби до поборення назубного каменя.

—o—

ВІДГУКИ ДНЯ.

Ґете і ми.

Цілий світ складає поклін великому поетові Ґетому, з нагоди 100-ліття його смерти. А що ми також частинка світу, то тому й ми повинні поклонитися. І добре робить Наукове Т-во ім. Шевченка, що уладжує святочне зібрання з того приводу.

Кожний знає дещо про Ґетого, але все те нічим у порівнанні з людьми, що спеціяльно займаються тим велитнем німецького народу, чи бодай німецькою літературою. Ціла їх увага спрямована в цей бік і тому можуть богато дечого нового, незнаного, а цікавого відкрити, розчовпати, розяснити.

Між іншим страшенно цікаве питання з ґетознавства — відношення поета до України (як такої) і до українців (як таких). Адже ніхто не сумнівається, що якесь відношення мусіло бути, хоч би з огляду на наше традиційне ґерманофільство і на німецьке українофільство.

Щоправда з творів Ґетого не дуже пробивається любов до України, точніше: Ґете про Україну ніде не згадує, але це до справи не має ніякого відношення. Дослідник поета не ограничується на самих творах, а йде глибше: в життя-буття. Заглядає до його спальні і до будуару його любки, вишукує любовні листи і домашні рахунки та черпає звідтам, як з маґістрацької криниці. Нераз маленька записочка має величезну вартість і може вродити цілий том, а то й два, коли автор дістає в твердій валюті „стрічкове".

Думаю, що недалекий той час, коли появиться в нас твір на тему: „Причинок до причинків про відношення Ґетого до України". Тому не від речі буде, коли подам бодай два факти, які цю справу бодай трохи розсвітлюють.

Коли Пилип Орлик був ранений у битві, його занесли до хати і там довший час перележав. Той дім був власністю батька Ґетого і це, здається, буде перший слід відношення Ґетого до нас.

Але це ще нічого в порівнанні з т. зв. вецлярською історією.

Жила в тому місті одна гарна дівчина, на яку впало око німецького олімпійця — на щастя без взаїмности. Під впливом нещасливого кохання написав Ґете „Страждання молодого Вертера", яке цілий світ подивляє, а українці непсько переложили.

Та не в тім річ.

Річ у відношенні до України.

Отже той сам Вецляр, який гостив Ґетого, а виплекав одну з безчисленних його симпатій, був осідком табору полонених українців у 1914 р.

Отсе ті два моменти, які знаю. Більше не знаю. Але зате відома мені ще одна річ, яка вправді не відноситься до Ґетого, але має сильне відношення до України.

За пару літ прийдеться нам поклонитися духові Шекспіра, теж великого поета. Тоді певно вирине справа його відношення до нас.

Тому звертаю увагу:

Шекспір написав „Гамлета, королевича данського". Данія належить до скандинавської ріднї. До Скандинавії належить і Швеція, а шведський король Карло XII. зробив союз із Мазепою.

З цього ясна конклюзія, що Шекспір був випробованим приятелем українців і прихильником їх самостійности. Не знати тільки, як відносився до справи Галичини...

Але це належить уже до дослідника — я даю тільки напрямну. **Галактіон Чіпка.**

З листів до Редакції.

Проти перекручування фактів та пустословства.

Високоповажаний Пане Редакторе! Прошу Вас дуже в загальному інтересі опублікувати на сторінках „Діла" вияснення, якого не хотів опублікувати „Український Голос", дарма, що воно для нього призначене. Це вияснення таке:

„Навязуючи до нотатки, поміщеної в ч. 17 „Українського Голосу" з дня 15 травня 1932 р в рубриці — „По всій Україні" — під заголовком „І в Стрию „współżycie", — а спеціяльно до ії другої частини, яка торкається мене, дозвольте мені помістити в черговому числі Вашого цінного часопису слідуюче пояснення:

Сьогорічні Загальні Збори тут. філії Просвіти пройшли під кличем радикальних змін... від голови починаючи. Одначе село самочинно не приняло проекту реформаторів і накинуло мені дальший провід філії. В дискусії над звітом забирали голос між іншими і студенти. Напр. Д. Явір з Верчан висловив побажання до

нового виділу, щоби до читальняних бібліотек давати новітню літературу, не лякаючись навіть Троцького. Селянин Дереш з Добрян запротестував проти модернізування читальняних бібліотек комуністичною літературою, бо, на жаль, ще багато селян не знає історії України і Кобзаря. Дальше промовляв В. Кухар, студент із Лисятич і висловив побажання на осн. слів і інтенції поданих в згаданім дописі, а саме, щоби праця в „Просвіті" на будуче пішла так, щоби вкінці ми самі стали сильнішими, а не дрожали перед с[illegible]ьними цього світа. Як провідник Зборів беручи під увагу цілість наставлення і дискусії з одної, а відповідаючи за 49 при філії обєднаних читалень з другої сторони, уважав я своїм обовязком звернути увагу пп. студентів, що коли і в діловім році схотять для „Просвіти" працювати, мусять тямити, що „Просвіта" має свої традиції і статутом очеркнені завдання, які вимагають позитивної, а не великословної праці.

Переходячи до дальших замітів шановного дописувача відносно мого неозначеного заінтересування молодю і якогось виступу на „Кружку Родичів" — заміти ті кваліфікую як видумку. Порада шановного дописувача, щоби я краще занявся політичними вязнями, дуже невластива, бо хоч не маю звичаю по часописах себе прославляти, то мимо цього в Стрию нотерійними є мої успішні виступи як оборонця як у більших політичних так і в безлічі менших політичних процесах, в яких я все радо та безінтересовно ішов на поміч нашим політичним вязням.

Переживаємо моральну крізу. Не тільки ми — цілий світ. Зведення думок старших і молодших громадян і знайдення спільної мови дуже трудне. Зробити це може тільки критика. Кожний табор її вислухає, — якщо вона буде навіть безпощадна, але річева й обективна, — яких то моментів згаданій дописі бракує. Не маю жалю до шановного дописувача, підходжу до справи обективно, не реванжуюся ніякими поученнями, тільки як старий громадянин прошу його як молодшого, зрозуміти і повірити, що лекше є написати анонімовий допис — ніж вести якунебудь, між тим і просвітянську, роботу, та за неї відповідати.

Сердечно дякую за опублікування та прошу приняти вислови високого поважання

Д-р В. Калуський, адвокат у Стрию.

—o—

Дописи.

ПЕРЕМИШЛЬ. **(З місцевого культурного життя).** Дня 25. травня ц. р. виставило Т-во ім. Лесі Українки в Перемишлі пораз перший взагалі на українській сцені песу на 3 дії Карла Свободи п. з. „Тріо". Виставлення цієї песи було зірванням з традиційними виставами ріжних побутових пес або маловартних комедій, даючи нам прегарну настроєву картину „Тріа" або т. зв. подружого трикутника. Вже сам наголовок песи вказує, що це не якась банальна концепція сумнівної вартости, але глибша проблема людських почувань, яких виведення на сцені полишило як найсимпатичніше враження. На превеликий жаль не дописала наша публика, хоча чистий дохід був призначений на найбіднішу в Перемишлі бурсу для шкільної молоді, „Дешевої Кухні". Багато осіб з перемиського громадянства воліло шукати цього дня розривки в цирку або по кінах.

—o—

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Дж. Свіфт: ГУЛІВЕР У ЛІЛІПУТІВ. За англ. оригіналом Ю. Шкрумеляк. В-во „Світ Дитини", ст. 108. Ціна зол. 1.30.

А. Лотоцький: ВІДКРИТТЯ КАНАДИ. В-во „Світ Дитини" (за Ш. Гіоном), ілюстрації П. Андрусова, ст. 32. Ціна 40 сот.

О. Чмелик: ВІРШОВАНА АЗБУКА. Ілюстрації М. Дяченка. ст. 36. Ціна 50 сот.

М. Погідний: КАЗКА ПРО ГОРДОГО БОЯРИНА. Ілюстр. П. Андрусова. ст. 36. Ціна 50 сот.

Лев Лотоцький: СИЛА МОЛИТВИ. Ілюстрації М. Андрусова. Ст. 32.

Д-р М. Бажалук — Е. Жарський: ІСТОРІЯ ЗЕМЛІ. Як творилася наша земля? З образками. Вид. Самоосвіта. Травень 1932. Ціна 35 сот.

Я. Смеричанський: ВЯЗАНКА ПІСЕНЬ УКРАЇНСЬКИХ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ. Мужеський хор. Мій раю зелений. Слова І. Франка. Мужеський хор.

ЖУРНАЛИ

ЛІТЕРАТУРНО-НАУКОВИЙ ВІСТНИК, VI. книжка. Зміст: О. Ольжич: Вірші; Олена Теліга: Вірші; Мик. Хомутник: Весна буде; У. Самчук: Кулак; Андре Бірабо: Револьвер; Л. Луців: Де критерій; Н. Вертиляк: Вірші; С. Змунчилло: На маргінесі творів Алданова; Ан. Кревзуб: У визволеному Києві; П. Р.: Гете і Толстой (за Томом Маном); Д. Д.: Система страху; Поль Раву: Стара й Молода Німеччина; Мик. Голубець: Малярство Львова; С. Наріжний: З поля нашої науки; Девіус: На світовім екрані; Був. Студент: Подебрадська Академія; М. Л. і С. С.: З пресового фільму; Бібліографія.

НОВА ХАТА, ч. 6. червень. Зміст: Л. Бурачинська: Народні вишивки в нашій хаті. — Джон Голсворсі: Свята Лючія. — Г. Ф.: Щастя в подружі. — Ст. Савицька: На маргінесі Заг. Зборів двох жіночих кооператив. — С.: Заг. Збори двох жіночих кооператив. — М. Ч.: На літо в гори! — Д-р Б. Дурделло: Як поборювати опасистість. — Дайте фахове образування своїм донькам! — М. А.: Жінки в боротьбі за волю Індій. — Вишлім діти на село! — Л. Б.: Нові роковини укр. театру. — Ріжні вісти. — Нові книжки. — Господарський порадник. — Косметичний порадник. — Веселий кутик. — Приписи. — Ручні роботи. — Моди.

ВОГНІ, часопис для української молоді. Ч. 9. травень.

СВІТ ДИТИНИ, 1. червня. Ч. 11. Зміст: Л. Вільшенко: Вже літо йде... — Галя: Будний день і неділя. — А. Вак: Діточа пісня. — А. Курдидик: Я — ні... — Про наказного гетьмана Павла Полуботка. — Д. Гриневич Витанович: Лицар Голка. — М. Кумка: Лік на блохи. — К. Малицька: Чистенький і Юрзи-Мурзи. — А. Чехов: Каштанка. — І. Брліч-Мажураніч: Стрибоґів ліс. — Ю. Верн: Плесом Амазонки. — Загадки.

SITZUNGSBERICHTE der Mathematisch - Naturwissenschaftlich - Arztlichen Sektion (Ukrainische Ševčenko-Gesellschaft der Wissenschaften in Lemberg). Heft XVI. Mai—April 1932.

SLOVANSKY PREHLED, квітень 1932. Ч. 5.

—o—

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 7.VI. 1932 р. за масло експортове та десерове пріма 0·00 зол., за літру молока 20—21 сот., літру сметани 1·00 зол., яєць 3·50 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Театр.

Середа, 8. VI. год. 7.30 веч. „Бурашонові клопоти".

Четвер, 9. VI. год. 7.30 веч. „Срібний сон Сальомеї" Юл. Словацького (премієра).

Пятниця, 10. VI. год. 7.30 веч. „Срібний сон Сальомеї".

Театр Ріжнородностей.

Середа, 8. VI. год. 8. веч. „Слідство".

Четвер, 9. VI. год. 8. веч. „Бурашонові клопоти".

Цирк Станевських (площа Бема):

Середа, 8. червня дві вистави: в год. 4 попол. і в год. 8.30 веч.

Четвер, 9. червня, год. 8.30 веч. Велика програма атракцій.

Кіна.

АПОЛЬО: „Мавас, син джунглів", „Романтична ніч".

КАСІНО: „Чужим вільно цілувати" (Норма Ширер).

КОПЕРНИК: „Д-р Джекиль і мр Гайд" та Вбивство през. Думера.

ЛЕВ: „Злочин", „Божевільна ніч".

МАРУСЕНЬКА: „Д-р Джекиль і мр Гайд" та Вбивство през. Думера.

МІРАЖ: „Христя лісниківна" (Лія Мара та Гарі Лідтке).

ОАЗА: „Веселий Мадрид" (Рамон Новарро), „Фатальний матерац" (Льорель і Гарді).

ПАН: „Мільйон", „Чудесні діти".

ПАЛЯС: „У кигтях чрезвичайки".

ПАСАЖ: „Генерал Сабка" (Пригоди военного полоненого), „Сімба, король джунглів".

ПРОМІНЬ: „Мертвий вузол", „Кохання в пустині".

СОНЦЕ: „Поліцмайстер Тягеєв".

СТИЛЕВЕ: „Розведена" та звукова комедія.

УТІХА: „Тайна китайської дільниці", „Пострах Тексасу".

ХИМЕРА: „Монте Карльо".

Програма радіо.

Четвер, 9. червня 1932.

Братислава (278,8) 14.30 Концерт, **Гільверзум** (298,2) 19.55 Концерт Штравсових творів, **Мілано** (331,4) 16.45 Танкова музика, **Брно** (341,7) 19.30 „Продана наречена" оп. Сметани. **Штутґарт** (360,6) 13.00 Концерт, 21.30 Нова музика, **Гельсінгфорс** (368,1) 19.00 Спів. Гунар Каденіюс, **Білгород** (430,4) 17.00 Нар. пісні, 17.30 Нар. музика на гармонії, 21.00 Концерт пісень, **Лянґенберг** (472,4) 20.00 „Веселі кумоньки з Уіндсору" оп. Ніколяя, **Прага** (488,6) 19.00 „Димитрій" оп. Дворжака, **Любляна** (574,7) 20.00 Трансм. з Кор. Опери, **Харків** (937,5) 15.00, 18.00, 20.00 Концерт, 24.00 Комунікати, Грамофон, **Калюндборґ** (1153,8) 20.00 Італ. музика, 21.50 Данська музика, **Москва** (1481) 17.30 Трансм. з опери (досв. 720 м.), **Париж** (1724,1) 20.00 „Тоска" оп. Пучінія.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Четвер, 9. червня 1932.

12.10, 12.45, 15.10, 15.45 Грамофон, 12.40 Метеор. ком., 15.00 Господарський комунікат, 16.40 Серед книжок, 16.52 Солісти, 18.00 „Варшава будуччини", 18.20, 20.00 Легка музика, 19.45 „Назвища в Польщі", 21.20 Авд. у честь творчости Дигасінського, 22.00 „Прецлі та діти" ба..ачка, 22.12, 22.50 Танкова музика, 22.40 Спорт.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Вступні іспити в прив. гімназії „Рідної Школи" в Чорткові відбудуться: до І. кл. 27. і 28. червня ц. р., до II.—VIII. кл. 24.—27. червня ц. р. — **Дирекція.** 3—3

Ігуменат монастиря св. Макрини у Львові при вул. Потоцького 95. подає отсим до відома, що цьогорічні 3-денні реколекції для Впов. Пань жінок священиків, урядників і учительок почнуться дня 4. липня рано під проводом Впр. отця Йосифа Схрайверса Ч. св. Ізбавителя. Оплата за 3 дні 12 зол. Зголошуватись найдальше до 1. липня. 1990 2-3

Головний Виділ Союзу Українок у Львові подає до відома членам Філії Союзу Українок в Рогатині і Кружкам Союзу Українок Рогатинського повіту, що Надзвичайні Загальні Збори Філії Союзу Українок в Рогатині, скликані бувшою головою П. Дарією Бабюковою на день 12-го червня ц. р. будуть неправосильні, тому, що рішенням Головного Виділу Союзу Українок з дня 23-го травня ц. р. право скликання Загальних Зборів Філії Союзу Українок в Рогатині має тільки тимчасова Кураторія, яка виконує обовязки Виділу Філії Союзу Українок в Рогатині. — **М. Рудницька** в. р. **Л. Круківна** в. р.

Отцим подаємо до відома П. Т. Членам Т-ва Прихильників Освіти у Львові, що продовження Заг. Зборів з дня 28. травня, відбудеться в суботу дня 11. червня ц. р. в год. 5-ій пополудні в салі Укр. „Бесіди" Рутовського 22. При тім зазначуємо, що вступ на Збори мають тільки члени Товариства. — **Д-р В. Старосольський** в. р. заст. голови, **Богдан Дороцький** в. р. секретар.

На „Рідну Школу" зложили Вп. Гості на „Свяченім" Союзу Українських Власників Реальностей і „Міщанського Брацтва" у Львові 42.11 зол. на внесення о. д-ра Застирця. — Вп. Жертводавцям складає щиру подяку Головна Управа.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ЗЕРКАЛА, шиби, шліфовані, шклить образи. — Карніші — конкуренційно. Фабрика Йосиф Тортен, Пекарська 50, продаж Пекарська 1, тел. 24-81. 1922 4—5

ЛІТНИЩЕ кліматичне Дора, пансіон „Олена" недалеко стації, Прута і ліса, соняшні кімнати, веранди, саля, сад, радіо, добірна кухня. Ціни помірковані. Родинам знижка. Веде власничка. 1997 1—4

КУПЛЮ реальність або площу в середмісті Львова. Листи під Т. Б. до Адміністр. „Діла". Посередництво виключене.

УНЕВАЖНЮЮ загублену легітимацію, видану Деканатом Лікарського Виділу університету у Львові на імя: **Богдан Гординський.** 2000 1—1

В ДОМІ священика віддам поміч в праці, товариство, решта листом. Адреса: Хлопецька, Станиславів, Матейки ч. 17. двері 5. 2004 1—1

ВІЧНІ ПЕРА направляє „Прецизія", Рутовського 10 у брамі. 1996 1—1

САМОХОДОВІ ВАРШТАТИ з тапіцерським відділом і натрисковою лякернею, поручає фірма **„ESHAPE"** Львів, Личаківська 27, тел. 4-69. Представництво **Ford-Motor Company A. S.** 1998 1—2

СРІБЛО ПОДЕШЕВІЛО. Купуйте у фірмі Домбровський і Розважевський. Академічна 2. 1993 1—?

МЕШКАННЯ 4 покої, кухня, передпокій, веранда, шопа і городець в Голоску Великім близько трамваєвого переставку на дуже вигідних умовинах негайно до винайму. Інформація: Львів, вул. Богуславського 7, І. пов. у пана І. Гарбеля.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Виданича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.